

இந்து மதத்தினரைப் போலவே இஸ்லாமியர்களும் சாதிகளின் அடிப்படையில் பிளவுண்டு இருப்பது நிதர்சனமான உண்மை என்றாலும், இஸ்லாமிய மத கருமர்கள் அதனை தொடர்ந்து மறுத்து வருகின்றனர். இந்திய முஸ்லிம்களில் உயர் சாதியினர் அஷ்ராஃப் என்றும், நடுத்தர சாதியினர் அஜ்லாஃப் என்றும், பிற சாதியினர் அர்ஜால் என்றும் அழகைக் கப்படுகின்றனர்.

பரந்து விரிந்த இந்தியாவில் வசிக் கும் இஸ்லாமியர்கள், வாழும் இடங்களின் அடிப்படையிலும் (மாநிலங்கள் மற்றும் புவியியல் ரீதியாக) பிரிந்துள்ளனர். தமிழ்நாட்டில் வசிக் கும் முஸ்லிம்கள் தமிழ் பசீனால, கரேளாவில் வசிக் கும் இஸ்லாமியர் மலையாளம் பசுுவார். வட இந்தியா முதல் ஹதராபாத் வரையிலான பகுதிகளில் வசிக் கும் இஸ்லாமியர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் உரது மொழி பசுகின்றனர்.

இதைத் தவிர, தலுங்கு, போஜ்புரி, குஜராத்தி, மராத்தி, பெங்காலி என வசிக் கும் மாநிலத்தின் மொழிகளையும் பசுகிறார்கள்.

அவர்கள் வாழும் இடத்துக்கு ஏற்றவாறு கலாசாரம் மற்றும் உணவு பழக்கவழக்கங்களும் மாறுபடுகின்றன. மறே கு வங்க மாநிலத்தில் வசிப்பவர்கள் பிற பெங்காலிகளைப் போல மீன் விரும்பி உண்பவர்களாக இருப்பதைப் போல நாட்டின் பல்வறே பாகங்களில் வசிக் கும் முஸ்லிம்களின் விரும்பங்களும், தரிசுகளும் மாறுபடுகின்றன. பிற மாநிலங்களில் வசிக் கும் தங்கள் மதத்தினரவிட, தங்கள் பகுதியில் வசிப்பவர்களுடன் அவர்கள் ஆழமான உறவு கொண்டுகள்ளனர் என்றே சொல்லலாம்.

உருவாகியபோதே இஸ்லாமிய நாடாக அறிவித்துக்கொண்ட பாகிஸ்தான் முஸ்லிம்களுக்கு நரே மாறாக ஜனநாயக நாடான இந்தியாவில் வசிக் கும் இஸ்லாமியர்கள் பெருமையுடன் வாழ்கின்றனர். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் எல்லா மதத்தினரும் சம உரிமை பெற்றவர்களே.

ஆனால் தற்போது நிலமை மாறிவருகிறது. இந்த சலெஃபியுகத்தில், தறற்றங்களே நிதர்சனத்தை முடிவு செய்கிறது, அதற்கான விலையும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தியாவில் வசிக் கும் இஸ்லாமியர்கள் தங்கள் தனித்துவமான பன்முகத்தன்மையை அடியோடு மாற்றிவிட்டு, சர்வதசே அளவில் முஸ்லிம்களுக்கு இருக்கும் பிம்பத்தனை கடமகைக்கும் விதத்தில் தங்களனை மாற்றிக்கொண்டு புகைப்படங்களனை பதிவிடுகின்றனர்.

அங்கி, தாடி, தொப்பி, தொழுகை, மதரஸாக் கள் , ஜிகாத் என இஸ்லாமிய அடையாளங் களடை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகின்றனர் . பார்த்தவாடனே முஸ்லிம் என்று தோன்றுமாறு தங்கள் அடையாளத்தை மாற்றிக் கொள்ளும் முயற்சிகள் மறே கொள்ளப்படுகின்றன . இந்த மாறிவரும் சமூகநிலையானது, சில கருப்பிட்ட கருத்துக்களை வலியுறுத்தி ஒப்பீட்டு அரசியல் செய்யும் அரசியல்வாதிகளின் வலையை சூலபமாகிவிடுகிறது .

உலகம் முழுவதும், தீ விர, தசீயவாத, வலதுசாரி இயக்கங்களாகக் கு இரண்டாவது அணி ஒன்று தவேபைப்புகிறது . அது எதற்காக? மக்கள் கிட்டத்தடை கிட்டவும் , அவர்களை துண்டிவிட்டு தங்கள் வசம் ஈர்க்கவும் அப்படி ஒரு எதிரணி தவேபைப்புகிறது . வரலாற்று ரீதியாக யுத்தர்கள் , கருப்பினத்தவர்கள் மற்றும் குடியறேகள் இப்படி இரண்டாவது அணியாக சூட்டிக் காட்டப்பட்டது, இலக்கு வகைக்கப்பட்டனர் .

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

ஆனால் , இந்தியாவில் இந்து தசீயவாத பாரதிய ஜனதா கட்சி எழுச்சியடைந்ததன் விளைவாக முஸ்லிம்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டது, இலக்கு வகைக்கப்படுகின்றனர் .

இந்த வறொப்புணர்வின் ஆணிவரே தோன்றியதும் இந்தியாவில்தான் . நமது

காலனித் துவ வரலாற்றில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்ட வறொப்புணர்வு, இப்போது பரிணாம வளர்ச்சிகண்டு, உலகம் முழுவதிலும் இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிராக அச்சத்தையும், வறொப்பையும் ஏற்படுத்துவதாக மாறிவிட்டது.

இந்தியாவில் இது தசீயவாதத்தின் பெயரில் அரசியல் விவகாரமாக உருவெடுத்து திருக்கிறது. இந்த நவீன யுகத்தின் யுத்தம், இதற்கான முழக்கத்தை முன்னெடுத்து, பிவிட்டரில் முழங்குகிறார் அமெரிக்க அதிபர் டொனால்ட் டிரம்ப்.

ஆனால், இந்திய இஸ்லாமியர்களுக்கான பிரச்சனை 2014 தரே தலுக்கு பிறகுதான் தொடங்கியதா? இல்லை, உண்மையில் அதற்கு பல காலம் முன்பே தொடங்கிவிட்டது. வளர்ச்சியை முன்னோக்கிய இந்திய அரசியலமைப்பு கொடுத்த பிரகாசமான வாக்குறுதிகள் நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே ழ்ச்சியடயை தொடங்கிவிட்டன.

சாதி-மத பிரிவினகைள் சமீகத்தில் வளிப்படயாக தரெயத் தொடங்கின. உண்மை என்னவென்றால், இவை ஏற்கனவே நமது சமீகத்தின் மரபணுக்களின் (பி.என்.ஏ) ஒரு பகுதிதான். முந்தைய ஆட்சிக் காலத்தில், குறிப்பாக காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இஸ்லாமியர்கள் மனெமயாக, கருணயைடன் அணுகப்பட்டாலும், அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர்.

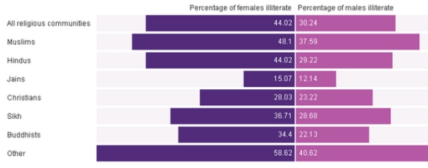
முந்தைய அரசுகளும் இஸ்லாமியர்களிடம் பாசுபாடு காட்டின. அரசியல் கட்சிகளும் அரசாங்கங்களும் சமத்துவம், நீதி, வளர்ச்சி என்ற பெயரில் முஸ்லிம்களின் வாக்குகளை கோரவில்லை. அவர்களது மத அடயைளத்தை பாதுகாப்பது என்ற உணர்வுபுர்வமான விஷயத்தை முன் வதைத்துத்தான் வாக்குவங்கி அரசியலை நடத்தின.

படத்தின் காப்புரிமை GETTY IMAGES

இந்த காலகட்டத்தில், முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி முடங்கியது. பயிற்சி, வலை, சுகாதாரம், நவீனத்துவம் போன்ற விஷயங்களில் தசீய நீரோட்டத்தில் இருந்து முஸ்லிம்கள் பின்தங்கிவிட்டனர்.

2006 ஆம் ஆண்டு சச்சார் கமிட்டியின் அறிக்கையில் தான் முஸ்லிம்களின் நிலை குறித்த எச்சரிக்கை முதன்முறையாக உரத்த குரலில் விடுக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கை வளியானதற்கு பிறகு இஸ்லாமியர்கள் பின்தங்கியிருப்பதைப் பற்றிய விவாதங்கள் சீட்புபிடித்தன. நிலமையின் தீவிரம் புரிந்தது.

Literacy rates, by gender and religious community

ஐக்கிய நாடுகளின் மக்கள்தொகை அமைச்சு

2001ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் படி, இஸ்லாமிய சமூகத்தினரின் கல்வியறிவு 59.1 சதவிகிதம். இது இந்தியாவின் பிற சமூகத்தினரைவிட மிகவும் குறைவானது. 2011ஆம் ஆண்டின் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் இது 68.5% ஆக உயர்ந்தாலும், இந்தியாவின் பிற சமூகத்தினருடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைவானதே. 6-14 வயதுக்கு உட்பட்ட இஸ்லாமிய குழந்தைகளில் 25% பள்ளிக்கு சேன்றதே இல்லலை, அல்லது தொடக்கத்திலேயே பள்ளிக்கு சேல்வதை நிறுத்திவிட்டார்கள். நாட்டின் புகழ்பெற்ற கல்லூரிகளில் முதுநிலை பட்டப்படிப்புக்கு சேர்பவர்களில் இஸ்லாமியர்கள் வறும் 2 சதவிகிதத்தினர் மட்டுமே.

முஸ்லிம்களுக்கு வலுவையாப்புகள் கிடைப்பதும் குறைவு என்பதும், அவர்களின் சராசரி தனி நபர் சேலவினமும் தசீய சராசரியில் மிகவும் குறைவாக இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அரசு உயர்பதவிகளில் இஸ்லாமியர்களின் பங்களிப்பு ஏறக்குறைய இல்லலை என்றே சொல்லிவிடலாம். இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் 13.4% என்ற அளவில் இருக்கும் இஸ்லாமியர்களில் 3% மட்டுமே நிர்வாகப் பணிகளில் இருக்கின்றனர். வெளியுறவுத் துறை (வெளிநாட்டு) சேலையில் 1.8% மற்றும் போலிஸ் துறையில் 4% என்ற அளவில் தான் முஸ்லிம்களின் பங்கு இருக்கிறது.

சச்சார் கமிட்டி அறிக்கைக்கு பிறகு, பல்வறும் அரசியல் வாக்குறுதிகள் வழங்கப்பட்டன. ஆனால் அவை போதுமான பலன்களை வழங்கவில்லை. சச்சார் கமிட்டியின் பரிந்துரைகள் எந்த அளவு சேலப்படுத்தப்பட்டது என்றும் முஸ்லிம்களின் நிலமையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை ஆராய ஐக்கிய முற்போக்கு கமிட்டி அரசு 2013ஆம் ஆண்டில் பரோசிரியர் அமிதாப் குண்டு தலமையிலான கமிட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தியது.

முன்னேற்றத்தின் அளவடை மதிப்பிட அமைக்கப்பட்ட குண்டு கமிட்டியின் (Kundu committee) அறிக்கையோ, நிலைமை சற்றும் மமே படவில்லை என்ற வறுத்தமான தகவலையே வழங்கியது. நாட்டின் சராசரி வறுமையை நிலையைவிட, இஸ்லாமியர்களின் வறுமையை நிலை அதிகமாகவே இருந்தது. முஸ்லிம் சமுதாயத்தினரின் வறுமானம், சலவா மற்றும் நுகர்வு, தலித்துகள் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு முந்தைய இடத்தில், பட்டியலில் கீழிருந்து மலோக மனறாவது இடத்தில் இருந்தது. 2014 பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னரே வகுப்புவாத வன்முறை சம்பவங்கள் அதிகரித்தன.

அரசுப்பணிகளில் மத அடிப்படையிலான பள்ளிவிவரங்களை வளையிடுவதற்கு மதோதி தலமையிலான மத்திய அரசு மறுத்துவிட்டது. எனவே, அரசுப்பணிகளில் இருக்கும் முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கையை கணிக்க முடியாது. ஆனால், அரசாங்க வலைகளில் உள்ள முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை நான்கு சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமாக இருக்காது என்று குண்டு கமிட்டி குறிப்பிட்டுள்ளது.

இஸ்லாமிய சமூகத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் பாதுகாப்பு குறித்து குண்டு கமிட்டியின் அறிக்கையில் கருப்பாட்டது எதிர்காலத்தில் உண்மையானது. தனது அறிக்கையின் இறுதியில் குண்டு கமிட்டி இவ்வாறு குறிப்பிட்டு, "சிறுபான்மை இஸ்லாமியர்களின் வளர்ச்சியானது அவர்களின் பாதுகாப்பின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும். சமூகத்தை துருவ முனைவாக கத்தை முடிவாகக் கொண்டுவரும் வகையில் தசீய அரசியல் உறுதிமொழிகளை அமல்படுத்தி அவர்களுக்கு நாம் நம்பிக்கை அளிக்கவேண்டும்". இந்த கணிப்பு உண்மை என்று நிரூபணமானது.

2014ல் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தின் போது, நாட்டின் சமூக நிலையையும் முழுமையாக மாறியது. இன்று முஸ்லிம்களைப் பற்றிய விவாதங்களில், அவர்களின் பிள்ளைகள்

பாதியில் பதிப்பை நிறுத்துவதோ, அவர்களின் வருமானம் குறைவது பற்றியோ பச்சேப்டுவதில்லை.

மாறாக அவர்களின் உயிரையும் சூதந்திரத்தையும் பாதுகாப்பது அவர்களுக்கு நீதி தவேை என்று பச்சேம நிலையே நீபிக்கிறது. 2014-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இஸ்லாமியர்கள் மீ தான வறெுப்புணர்ச்சியால் அவர்களுக்கு எதிரான பல குற்றச்சம்பவங்கள் வளெியாகின.

முஸ்லிம்களை அடித்துக் கொல்வது, பிறகு அந்த சம்பவத்தை காணொளி காட்சியாக பதிவு செய்து, சமூக ஊடகங்களில் பகிர்ந்து, இந்த வடெக்ககேட்டை வறெறியாக கொண்டாடும் சம்பவங்கள் நடந்தறெின. முஸ்லிம்கள் என்பதாலும் அல்லது முஸ்லிம்கள் போன்று இருந்ததாலும் பரெுந்துகள், ரயில்கள் மற்றும் நடுஞ்சாலகையில் மக்கள் தாக்கப்பட்டனர்.

மாட்டுக்கறி வாங்கிச் செல்வதாக எவர் மீ தாவது சந்தகேம் எழுந்தால் அவர் மீ து தாக்குதல்கள் நடபெறெறன. இது கும்பலின் நியதி, சட்டத்தின் விதிமுறை அல்ல.

அதேபோல் மாட்டுச்சந்தகையில் இருந்த சட்டப்பிரவமாக மாடுகளை வாங்கிச் செல்பவர்களும் தாக்கப்பட்டனர். வளெண்ணமையை மதுன்மதை தொழிலாக கொண்ட இந்தியாவில் விலங்குகள் வியாபாரம் என்பது மிகவும் முக்கியமானது என்பதையும் நினவில் கொள்ளவண்டும்.

ஆரம்பத்தில் காவல் துறையும் இதுபோன்ற கொடும்கைகளுக்கு, பாதிக்கப்பட்ட மக்களையே குற்றம் சாட்டி, பசு பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ், (இந்தியாவின் 29 இல் 24 மாநிலங்களில் இதுபோன்ற சட்டம் இருக்கிறது) வழக்கு பதிவு செய்தது. பொதுவாக போலிசிடம் இதற்கான ஆதாரமாக இருப்பது கும்பல்களின் கைக்குரல் மட்டுமே.

பிறகு அழுத்தம் அதிகரித்தபோது, வலுவான ஆதாரங்கள் இருந்தபோதிலும் போலிசார் சந்தகே நபர்களுக்கு எதிராக தயக்கத்துடன் வழக்கு பதிவு செய்தனர். வறெுப்புணர்ச்சியால் துண்டப்பட்ட நடைபறெும் வன்முறையால் இறப்போ அல்லது பாதிப்போ ஏற்பட்டால், வழக்கு பதிவு செய்வதில் போலிசார் அசிரத்தை காட்டினார்கள்.

இந்தியாவில் சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான வன்முறை என்பது புதிதல்ல. ஆனால் இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடப்பெறுவதை இயல்பானதாக எடுத்துக்கொள்வதும், அரசின் முழுமையான மௌனமும் புதிதாக இருக்கிறது. முன்பு அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக இருந்த இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் இன்று தினசரி வாடிக் கையாகிவிட்டது.

வறொப்புணர்வு

இந்து பண்களையெய்க்கி அவர்களையெ இஸ்லாமம் மதத்திற்கு மாற்றி பின்னர் அவர்களையெ பயங்கரவாத நடவடிக் கைகளில் ஈடுபடவகைக் கும் சர்வதேச சமூக சிங்களில் தற்போது இந்திய முஸ்லிம் இளைஞர்களும் சேர்ந்துவிட்டது போன்ற எண்ணம் மக்களிடையே உருவாக் கப்படுகிறது. இதனையெ 'காதல் ஜிகாத்' என்று வலதுசாரி இந்து பிரசாரகர்கள் அழகைக் கின்றனர்.

இதுபோன்ற இயக்கங்களையெ சேர்ந்தவர்கள், பொது இடங்களிலையே வெளிப்படையாக இளம் ஜோடியினர் மீது தாக்குதல் நடத்துகின்றனர். இஸ்லாமிய இளைஞர்களையெ திருமணம் செய்த இந்து பண்களுக்கு எதிராக வழக்கு தொடர்ந்து, அவர்களையெ 'ஜிகாதி தொழிற் சாலகைகள்' என்றும், அவர்கள் மௌனம் சலவையெ செய்யப்பட் பிறுப்பதாகவும் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக ஆளும் பா.ஜ.க. உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் வறறுப்பு நிறைந்த அறிக்கைகளை வளெளியிடுவது சாதாரணமாகிவிட்டது. இப்படி பசேுவது அதிர்ச்சியையே வியப்பையே தற்போது ஏற்படுத்துவதில்லை. இஸ்லாமியர்கள், அதிக குழந்தைகளை பறறுக்கொண்டு, இந்துக்களிடம் இருந்து இந்தியாவை பறிக்கத் திட்டமிடுவதாக ராஜஸ்தான் மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஓர்வர்க்கறினார். முஸ்லிம்குடும்பங்களில் அதிக குழந்தைகள் பறறுக்கொள்வதற்கு கட்டப்பாடும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று அவர்கோருகிறார்.

மற்றொரு மத்திய அமைச்சரே ஓர் படிமலேபேபாய் வார்த்தை ஜாலங்களால் இஸ்லாமியர்களை தாக்கினார். ஹிந்தி மொழியில் சொன்ன அந்த தாக்குதல்களின் பொருள் இதுதான். "வாக்காளர்களிடம் இரண்டு தரெவுகள் உள்ளன. இந்துக்களின் கடவுளான ராமனின் குழந்தையாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது முறையற்றவர்களின் குழந்தையாக (முஸ்லிம்களின்) இருக்க வேண்டுமா?".

இது போன்ற வறறுப்புணர்வதை துண்டும் பசேசுக்களுக்கு எதிரான சட்டங்கள் தொடர்ந்து பறறுக்கணிக்கப்படுகின்றன. முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான அனதைத்து வழிமுறைகளும் திறந்து விடப்பட்டிருப்பதாகவே தோன்றுகின்றன. பாடப்புத்தகங்கள் திருத்தி எழுதப்படுகின்றன. சாலகைளின் பெயர்கள் மாற்றப்படுகின்றன, வரலாறே வளெளிப்படையாக திரிக்கப்படுகிறது. நாட்டை ஆண்ட அரசர்கள் நல்லவர்களாக கட்டவர்களாக என்பதை ர்மானிப்பதற்கான அளவுகோள் அவர்கள் இந்துவா அல்லது இஸ்லாமியரா என்று மாறிவிட்டது.

முஸ்லிம்கள் வலை கட்டாலும், நீதி கட்டாலும், பல்லடுக்கு அங்காடிகளுக்குச் சன்றாலும், ரயிலில் பயணித்தாலும், இணையதளத்தில் கருத்துகள் பதிவிட்டாலும், ஜீன்ஸ்போட்டாலும், அது கஃரந்து கவணிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஜனநாயக உரிமைகளை கோருவதும் அவர்களுக்கு ஆபத்தாகலாம். அவர்கள் சமூக ஊடகங்களில் சீண்டப்படலாம் (ட்ரோலிங்), கும்பல் வன்முறைக்கு ஆளாகப்படலாம்.

இவை அனதைத்திற்கும் காரணம் என்ன?

இதை துண்டுவது எது? இந்திய சமூகத்தில் ஏற்பட்டவரும் சீரற்ற வளர்ச்சியே இதற்கு காரணம் என்று கஃறலாம்.

இந்தியாவின் மிகப்பெரிய சலைவந்தரர்களின் வசம் நாட்டின் 58 சதவிகித சொத்துகள்

<https://www.bbc.com/jamil/india-44242732>